

ОБАВЕЗА УТВРЂИВАЊА ДОПРИНОСА ТУЖИОЦА НАСТАНКУ ШТЕТЕ

Суд у смислу одредбе члана 299. ЗПП-а мора водити рачуна о томе да ли постоји допринос тужиоца настанку штете, пошто то представља релевантну чињеницу од које зависи одлука о главној ствари и правилна примена материјалног права.

Из образложења: Првостепеном пресудом је делимично усвојен тужбени захтев и тужени је обавезан да тужиљи исплати износе одређене у изреци пресуде на име накнаде нематеријалне и материјалне штете. Другостепени суд је укинуо наведену пресуду и предмет вратио на поновно суђење. У конкретном случају, дана 27.01.2008. године се догодила саобраћајна незгода, где је возач путничког возила, које није било осигурано, ударио у задњи део запрежног возила тужиље, које није било регистровано, услед чега је тужиља претрпела и материјалну и нематеријалну штету. Првостепени суд је заузео став да је тужени дужан да надокнади претрпљену штету, јер ју је проузроковало возило које није било обавезно осигурано, али другостепени суд је становишта да се овакав став првостепеног суда за сада не може прихватити, јер првостепени суд није водио рачуна о томе да ли постоји допринос тужиље настанку незгоде, пошто је у наведеном делу занемарио исказ сведока. У смислу одредбе члана 299. ЗПП-а првостепени суд је пропустио да међу учесницима саобраћајне незгоде расправи чињеницу да ли су запрежна кола којима је управљала тужиља била осветљена или не и да ли су иста, у зависности од тога, представљала опасну ствар на путу, односно да ли је возач аутомобила могао да их уочи пре незгоде или не, а која чињеница је релевантна за одлучивање у конкретној правној ствари. Иста је од значаја за одлуку о томе да ли је тужиља допринела и колико настанку предметне саобраћајне незгоде и предметне штете, а што за собом даље повлачи и правилну примену материјалног права, јер оштећени који је допринео да штета настане или да буде већа, него што би иначе била, има права само на сразмерно смањену накнаду, сходно одредби члана 192. став 1. ЗОО-а.

(Пресуда Основног суда у Сомбору број П. 520/10 од 20.03.2012. године и решење Апелационог суда у Новом Саду број Гж. 3568/12 од 25.09.2012. године)